

ערבי מנצרת, צאצאו של „מלך ארץ ישראל“, שהורשע בסחיטה

"אני ג'יגולו!"

פיסל (מייק) ספאר

איירין לודוביק (25) היתה במצב רוח מחורבן. לפני שלושה חודשים היא הגיעה ארצה מארצות-הברית, כתיי רת, ועתה רצתה להמשיך בטילוה לאפ-ריקה. לתדהמתה התברר לה כי טיסות השכר לסטודנטים כבר נסתיימו, וכרטיס הסטודנט שבידה לא היה שווה אנורה. בנוסף לזה, אול גם כספה, והיא נשארה עם אחרוני הדולרים שלה. בנוסף לזה, היה זה בוקר דצמבר אפור ומדכא. במצב-רוח זה היא טיילה לאורך רחוב בנייהודה התל-אביבי, כשלתפע עצר אר-תה בחור גבוה ומוזקן, שדמה כמו שתי טיפות מים לישו.

את אנגליה? שאל החבור באנגלית. "לא, אני אמריקאית", השיבה איירין. תוך דקות מיספר, החלה לשפוך את ליבה בפניו. היה משהו בעיניו, שעורר מיד את אמונה.

מייק — כך הציג ישו דובר האנגלית את עצמו — הקשיב בתשומת-לב. "תפני לסניף הראשי של אל-על, הם בטח יעזרו לך", הציג.

הלוואה קטנה

ראשונה

וא לקח אותה לבניין אל-על הסר (מוך, המתין לה בחוץ. לאחר חצי שעה, יצאה איירין, מבלי שהצליחה לארגן שום דבר. "בואי נשתה משהו", הציג מייק. "זה יעזור לך".

איירין נענתה. ישו דווקא מצאחן בר עיניה. הם טיילו לאורך בנייהודה ודי-זינגוף, נכנסו לאיזה בר, המשיכו להסר תרוב. מייק סיפר לה על טילוה בעולם, על חיי בארץ. הוא סיפר לה כי הוא ערבי, ועד כמה קשים חיייו של צעיר ערבי בארץ.

איירין הוקסמה עד כדי כך, שכאשר ביר קש מייק הלוואה קטנה של 20 דולר, היא נתנה לו בלי היסוס.

"אני צריך את הכסף כדי לקחת את הטייפריקורדר שלי. נתתי אותו בתור עד-בון, ואני צריך 80 ל"י כדי לקבל אותו בחורה", הסביר מייק.

לאיירין היו בכיס רק טרבלס צ'קס. הם ניגשו לבנק, פרעו צ'ק על 20 דולר, וקבעו להיפגש למחרת.

"לקחתי בחשבון שהוא עלול לא להתי-זיר לי את הכסף, אבל הייתי מוכנה לסיי-כון הזה. הוא עוזר בי אמן", אמרה איירין מאוחר יותר, כאשר העניינים כבר הגיעו לבית-המישפט.

מייק התגלה כג'נטלמן אמיתי. הוא הופיע לפגישה למחרת היום — ואי-פילו ההזר את ההלוואה. את מחציתה, לפחות. במקום המחצית השנייה, היה לו סיפור: הוא פגש איזה בחור דרום-אפ-דיקאי, שביזמו הראשון בישראל נגנב כל רכושה, ומייק הילווה לו את הכסף.

איירין קיבלה את ההסבר, למרות שלא נראה לה הגיוני ביותר. לפי דברי מייק, בשלב מאוחר יותר, היא ויתרה על שא-רית החוב.

מייק לקח את איירין לסיבוב בבזים של דיונגוף. הוויסקי נשפך בכמויות. לי-דברי מייק, הם גמרו איזה בקביק או

קובע מייק בצניעות. "אני מביא את כל החתיכות שלי הביתה. ההורים שלי שותי קיס. לא איכפת להם."

מייק נולד בנצרת ב-1939, למשפחת אצולה נודעת. מילדותו הסתובב בין תיירים. הוא היה ילד יפה, והנשים אהבו אותו. "הנשים תמיד קילקלו אותי", מס-פר מייק. "כשהייתי מוכר לחיירים מזכר-רות, הנשים שלהם תמיד נתנו לי בקי-שישים גדולים, סוכריות, עוגות, שוקי-לדות. הנשים הן הרוצות להיות מנוצלות." כשהתבגר קצת, נסע מייק לחו"ל. הוא הסתובב בכל אירופה, שיחק רולטה ב-מונטה-קרלו, השתוף בליוויירה הצרפתית, שתה בירה בפאבים הולנדים. "באירופה

הוא צאצא ישיר של דהיר אל-עומר, שזכה בתואר "מלך ארץ ישראל". דהיר היה שייד בדואי בשלטט לפני 200 שנה באזור טבריה. ב-1768, בעת מלחמת רוד-סיה-תורכיה, הוא מרד בשולטן התורכי, השתלט על חלק גדול מארץ-ישראל, מ-דמשק בצפון ועד דרומית לשכם. בתקופת-שילטונו, הנהיג מימשל סובלני לבני-דתות המיעוטים — דהיינו, ליהודים — עודד עלייה יהודית לטבריה. אלא ש-שילטונו היה קצר ביותר: כאשר נסי-תימה מלחמת רוסיה-תורכיה, היפנה ה-שולטן כוחות לארץ-ישראל. דהיר הנסוג התבצר בעכו. בירתו החדשה, נהרג ב-קרב עליה ב-1775. מאז, הצטיינה המש-פחה, במשך הדורות, במספר רב של נכבדים ואנשי-שם — עד שהגיעה למייק.

הצייד והטרף

מייק, בתיסרוקת ישו, במכסני סארטרופו רשלנים מודרניים, ענק עתיק-מודרני לצווארו, ופוחה קלאסית — על שפתימה של התל-אביבי, באזור שורץ טרף קל. מייק אינו מבזבז את זמנו היקר על שטויות כרחצה בים. הוא מגיע למקום למטרות הרבה יותר רציניות.

בקבוק וחצי באותו סיבוב בארים. בסביבות חמש בערב הגיעו השניים לי-מסקנה כי הגיע הזמן לבלות בצורה אחר-רת. הם ניגשו למלון קטן על שפתי-הים, עבור החדר שילמה איירין. כלומר, מייק שילם — אך הכסף בא מארנקה.

בחדר הקטן בילו השניים בנעימים כי-המש שעות רצופות. טבעי אם כן שאיירין הרגישה תשושה, בסביבות השעה 10.30, ביקשה ממייק שיקח אותה לבתיים, שם היא גרה אצל חברה שלה, דינה ליפשיץ. מייק לקח את איירין באוטובוס. כיאה לג'נטלמן, לא התווכח עם הגברת, כשזו רצתה לשלם עבורו. הם הגיעו לביתה של החברה, עלו למעלה. בבית לא היה איש. מייק נשאר שם עם איירין עד אחת ב-לילה, כשעזב. היו בכיסו עוד 30 דולר שקיבל מאיירין.

למחרת בבוקר שוב הגיע מייק לפגישה. אלא שלאחר מספר דקות שיחה נעימה עם איירין, הופיע פתאום בדירה בלש. מייק נעצר, גילה כי הוא מואשם בכך, שהוציא מאיירין את 40 הדולר בסחיטה ואיומים. השוטרים העלו אותו לגנידת מישרתית. יחד איתו עלה הבלש שעצר אותו, איירין, ועוד בחורה לא מוכרת לי-מייק. היתה זאת החברה שאצלה גרה

פגיעה

מקצועית

אפשר היה להבין את זעמו של מייק. התלונה, כאילו נאלץ מיקצוען שכמותו להוציא כסף מחתיכות בכוח, היי-תה פגיעה חמורה במעמדו. שכן גאוותו של מייק, כל ימיו, היתה על כך שהח-תיכות עומדות אצלו בתור, מאושרות כי-שהוא מרשה להן להשאיר בידיו כמה שטרות. ועתה — האשמה משפילה כזו. את פייסל ספאדי, המכנה עצמו מייק, מכירים טוב מאוד בנצרת. הוא ידוע כי-קאואנובה מס. 1 של הסביבה. "יש לי בנות כמו זבל" מעיד בעל הדבר על עצמו. הן נדחפות לי למיטה, ממש אחת אחרי השניה. "מספר כתב העולם הזה: כשהגעתי לביתו של מייק, מצאתי אותו במיטה עם חתיכה, חיירת אמריקאית." "אני הערבי המתקדם ביותר בישראל"

בפעולה

מייק ותיירת צעיר, רה, שניהם בבגדי-ים, פחות או יותר, בחיבוק צמוד.